

תָּאֵנָא (mhelim כו) מי ימְלִל גַּבּוֹרָת יְיָ. מי ימְלִל, מי ידֶבֶר מִבְעֵי לֵיה. אמר ר' חייא, בפָה דָאת אָמֵר, (דברים כו) וְקֻטְפָת מְלִילוֹת בַּיְדָה. גַּבּוֹרָת יְיָ, דְסָגִיאין אַינְזָן, וְגַפְקִין מְגַבּוֹרָה חַד. וְתָאֵנָא, חַד גַּבּוֹרָה עַלְּאָה, עַטְרָא דַעֲטָרִין, מְתַעַטְרָא, וְגַפְקִין מִיעִיה חַמְשִׁין תַּרְעִין. מְגַהֵון יְמִינָא, וְמְגַהֵון שְׁמָאֵלָא. וְכָל חַד וְחַד גַּבּוֹרָה אַתְקָרִי, וְכָל חַד וְחַד מְתַעַטְרָא, בְּקַרְדִּיטִי גְּלִיפִין נְהֹרִין, וְכָלָהוּ אַקְרִין גַּבּוֹרָת יְיָ.

אמֵר רַבִּי חַיִיא, גַּבּוֹרָת יְיָ חַסְר בְּתִיב, דְהָא בְּלָהוּ בְּלִילָן בְּדָא. יְשַׁמְיָע בָּל תְּהַלְתָו: דָא הוּא שְׁבִינָת זַיו יְקָרִיה דְקַוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְבִתִּיב וְתְהַלְתָו מְלָאָה הָאָרֶץ.

לשון הקודש

הָלָלוּ. הַתְּבִנֵן רַבִּי אָבָא וְאָמֵר, עַבְשׂו שָׁעֲרִים, מֵהֶם יְמִינָה וּמֵהֶם שְׁמָאֵלָה, וְכָל נְשָׁמָע הַפְלָל, וְנִמְצָאת בְּרִפת יְצָחָק עַלְיוֹנָה מִפְהָ שְׁחַשְׁבָתִי. שְׁנִינוּ, מי יְמַלֵּל גַּבּוֹרָת הָאָרֶץ? מי יְדֶבֶר הָיָה אַרְיךְ לְהִיוֹת! אמר רַבִּי חַיִיא, בָמו שָׁנָא אמר (דברים כו) וְקֻטְפָת מְלִילָה בַּיְדָה. גַּבּוֹרָת הָאָרֶץ, שְׁרָבִים הַמְלִילָה בַּיְדָה. גַּבּוֹרָת הָאָרֶץ, שְׁרָבִים הַמְלִילָה בַּיְדָה. וְיָצָאים מְגַבּוֹרָה אַחֲת. וְשְׁנִינוּ, גַּבּוֹרָה עַלְיוֹנָה אַחֲת, עַטְרָה הַעֲטָרוֹת, מְתַעַטְרָת, וְיָצָאים מִפְנָה חַמְשִׁים

אמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בתְּבִיב (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצָא מַעַדְן
לְהַשְׁקֹות אֶת הָגַן וְגַו', שֵׁם הָאֶחָד פִּישָׁוֹן
וְגַו'. הָא אֲלֵינוּ בְשֵׁמָהּוּ אַקְרֵין. וְהַגִּי אַרְבָּע מִתְהַווֹּא
נָהָר דְּנֶפֶיק אֲתִמְשָׁכָן. מֵה שְׁמִיה דְהַהוּא נָהָר
דְּנֶפֶיק. אָמֵר ר' שְׁמֻעוֹן, יִזְבְּלֶל שְׁמִיה. דְבָתִיב, (ירמיה
י) וְעַל יִזְבְּלֶל יִשְׁלַח שְׂרֵשִ׀יו, וּבְתִיב וְלֹא יִמְישֶׁ
מְעֻשּׂות פְּרִי. מַאי טָעֵמָא לֹא יִמְישֶׁ, מְשׁוּם דְעַל
יִזְבְּלֶל יִשְׁלַח שְׂרֵשִ׀יו. וְעַל דָא בְּתִיב (ישעה נה) וּבְמוֹצָא
מִים אֲשֶׁר לֹא יִבּוּ מִימָיו. וּבְגִין כֵּה בְּתִיב יוֹצָא,
יוֹצָא וְאֵינוּ פּוֹסֶק.

תְּאֵנָא אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן בתְּבִיב (שמוח ט) וַיַּדְבֵּר
אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדָּבָרִים וְגַו', וַיַּדְבֵּר, בְּגִין
לְאַכְרֵיא מִילִין. דְתְאֵנָא, בְשֻׁעַתָּא דְקֹדְשָׁא בָּרוּךְ
הֽוּא אֲתִגְלִי, וְשָׁאָרִי לְמִלְלָא, עַלְאַיִן וּתְהִאֵין
אֲתַחְלָלָג, וְנִפְקֵד גַּשְׁמַתְהֹזָן דִיְשָׁרְאָל.

לשון הקודש

אמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בתְּבִיב (בראשית ב) וְנָהָר
יִצְא מַעַדְן לְהַשְׁקֹות אֶת הָגַן וְגַו', שֵׁם
הָאֶחָד פִּישָׁוֹן וְגַו'. הָרִי אֶלָה נְקָרָאים
בְשָׁמוֹת, וְאַרְבָּעָה חָלְלוּ מַאֲתוֹ נָהָר
שִׁוְצָא הֵם גַּמְשָׁכִים. מַה שֵּׁם אָתוֹ תְּבִיב
שִׁוְצָא? אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בתְּבִיב וַיַּדְבֵּר
שְׁבָתִוב (ירמיה י) וְעַל יִזְבְּלֶל יִשְׁלַח שְׂרֵשִ׀יו,
וּבְתִיב וְלֹא יִמְישֶׁ מְעֻשּׂות פְּרִי. מַה

שְׁנִינָה, אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בתְּבִיב וַיַּדְבֵּר
אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדָּבָרִים וְגַו'. וַיַּדְבֵּר, רַבִּי
לְהַכְרֵי דָבָרִים. שְׁנִינָה, בְשֻׁעַת
שְׁהַתְּגַלֵּה הַקְדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא וְהַתְּחִילָה

וְתַאֲנָא הַהוּא מֶלֶה, הַזֹּה טָאֵס מַלְעִילָא לְתַתָּא,
וּמַתְגַּלְפָא בְּאַרְבָּע רֵיחַי עַלְמָא, וּסְלָקָא
וְנִחְתָּא. בְּדַ סְלָקָא, אַשְׁתָּאָבָא בְּהַזֹּא טָלָא דְלֻעִילָא,
(דף פ"ג ע"ב) דְכִיא, וְאַשְׁתָּאָבָא בְּהַזֹּא טָלָא דְלֻעִילָא,
וְאַסְחָר בְּסְחָרְגִּיהָן דִּיְשָׂרָאֵל, וְתַבְתָּ בְּהָנוֹ נְשָׁמְתָהָנוֹ
וְאַסְחָר וּמַתְגַּלְפָא בְּאַתְרִיה, בְּלוּחַי אָבָנָא. וּבָנְ כָּל
מֶלֶה זֶמֶלֶה.

אמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל מֶלֶה זֶמֶלֶה הַזֹּה מַלְיאָא בְּכָל
אַיִנוֹן טָעִמִּין, בְּכָל אַיִנוֹן מַלְיאָן גּוּרִין, אַגְּרִין,
וְעוֹגְשִׁין, רְזִין וִסְתְּרִין בְּאַסְקוֹופָא (נ"א באספוקא) דָא,
דְאֵיהִ מַלְיאָא מַפְלָא.

וּבְשַׁעַתָּא דְהַזֹּה נִפְיק הַהוּא מֶלֶה, אַתְחֵזֵי חֵד.
וּבְדַ הַזֹּה מַתְגַּלְפָא בְּאַתְרִי אַתְחֵזֵי
בְּהַהוּא מֶלֶה, שְׁבָעֵין עַנְפֵין, דְסְלָקֵין בְּגַוְתָּה, וְחַמְשֵׁין

לשון הקידוש

אמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל מֶלֶה זֶמֶלֶה הַיְתָה
מַלְאָה בְּכָל אַוְתָם טָעִמִּים, בְּכָל אַוְתָם
דְבָרִי גּוּרוֹת, שְׁבָר וּעֲנֵשִׁים, סְדוֹרוֹת
וְסְתָרִים בְּאוֹצֵר (פָּאַצְוֹר) זֶה שְׁמַלָּא מַן
הַפְּלָ. לדבר, עליונים ותחתונים התחלחלו,
ויצאו נשותיהם של ישראל.

רְשִׁגְנִינה, אוֹתוֹ דְבָור הַזֹּה טָס מַלְמָעָלה
לִמְטָה, וְנִחְקָק בְּאַרְבָּע רְוחֹות הָעוֹלָם
וְעוֹלָה וַיַּרְדֵּה. בְּשֻׁוּלָה, נִשְׁאָב מַהְרִי
אַפְרֵסְמוֹן זֶה, וְנִשְׁאָב בְּאוֹתוֹ טָל
שְׁלַמְעָלה וּסְגָב סְבִיב יִשְׂרָאֵל, וְשָׁבָה
בָּהָם נְשָׁמָתָם, וּסְגָב וְנִחְקָק בְּמִקְומָיו
בְּלוּחוֹת אָבָן. וּבָנְ כָּל מֶלֶה זֶמֶלֶה.

בתרין (נ"א רתיכין) חסר חד מהאי גיסא, וחמשין חסר חד מגיסא אחרא בפטישא דא, בזמנא דאייהו בטש בטנרא. כמה דאת אמר (ירמיה כג) זכפטיש יפוצץ סלע. ויהו חמאן כל ישראל עינא בעינא, ויהו חדאן.

ובלהו דרין בתראין כלחו אוזדמנו לתרמן, ובלהו קבילו אוריתא בטורא דסיני, דכתיב, (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגו', ואת אשר אייננו פה עטנו היום. ובלהו כל חד וחד בדקא חזי ליה. ובלהו חמאן ומקבלין מלין.

אלhim: דא גבורה. את: דאתכליל בימינה, כמה דתגינן (בראשית א) את השמים, דאייה ימינה. ואת הארץ, דאייה שמאל. דכתיב, (ישעה מה) אף ידי יסדה הארץ וימיני טפהה

לשון הקודש

אחד מצד זה, וחמשים חסר אחד מצד الآخر, כמו הפטיש הזה בזמן שהוא מבה בסלע, כמו שנאמר (ירמיה כט) וכפטיש יפוצץ סלע. והוא כל ישראלי אחד ונאחד בראווי לו, וכלם רואים במבה בלביהם דבריהם. ואלים עין בעין והיו שמחים. וכל הדורות האחוריים הידמנו לשם, וכל קבלו תורה בהר סיני, שבתובם רואים עין בעין והיו שמחים. (ישעה מה) אף יידי יסדה הארץ וימיני טפהה שמים. וימין זה הוא את. כל - לכלל

שָׁמִים. וַיְמִינָא דָא הוּא אַת. כֵל: לְאֶכְלָלָא כָל שָׁאָר בְּתָרֵין. הֲדָבָרים: מַתְקַשְׁרוּ דָא בְּדָא הַאֲלָה: כֵל אַיִנָן טָעֵמִין, כֵל אַיִנָן רְזִוִין, כֵל אַיִנָן סְתָרֵין. גְזִרִין וַעֲונָשִין.

לִאמְרָה: לְמַהְיוֹ יְרוֹתָא לְכָלָא. דְבָתִיב, (דברים לג) תּוֹרָה צֹהָה לְנוּ מֵשָׁה מוֹרְשָׁה וְנוּ. דָא תִימָא לְגַלְאָה מַה דָלָא אַצְטָרִיךְ לְגַלְאָה לְכָל בָר נֶשׁ, בְתִיב אָנְכִי יְיָ אֱלֹהִיךְ. בְמַה דָאָנָא טְמִירָא וִסְתָתִים, בְךָ יְהִוָי מַלְיאָן טְמִירָין וִסְתָתִים בְלַבָה.

דָבָר אחר וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים, חד. אַת כֵל הֲדָבָרים הַאֲלָה לִאמְרָה הָא חַמֵשׁ דְרָגִין אַחֲרָגִין. ר' יְהוֹדָה אָמָר, וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים: גְבוּרָה. אַת: יְמִינָא. כֵל: דָא זְדָא (הַאֲלָה, אַיִנָן דָאַתְגָלִין דְבָתִיב וְכֵל הָעַם רָאִים אֶת הַקּוֹלָת

לשון הקודש

את כֵל שָׁאָר הֲפִתְרִים. הֲרָבִים - אֱלֹהִיךְ. בָמוֹ שָׁאַנְיִ טְמִיר וְגַסְטָר, בְךָ מַתְקַשְׁרִים זֶה בָזָה. הַאֲלָה - כֵל אַוְתָם יְהִי הֲדָבָרים הַלְלוּ טְמִירִים וְגַסְטִירִים טָעֵמִים, כֵל אַוְתָם סְדוֹתָהָן, כֵל אַוְתָם סְתָרִים, גְרוֹזָה וְעֲנָשִים.

דָבָר אחר וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים - אָחָד. אַת כֵל הֲדָבָרים הַאֲלָה לִאמְרָה - הָרִי חַמֵשׁ דְרָגִות אַחֲרֹות. רַבִי יְהוֹדָה אָמָר, וַיְדַבֵּר שָׁאַם הָאָמָר, לְגַלְוָת מַה שָׁלָא הַצְטָרָה וְגַלְוָת לְכָל אָדָם - בְתוּב אָנְכִי ה'

דבר אחר כל אָמֵר ר' יִצְחָק, לֹא כַּלְלָא אֶבְרָהָם דְּבָתִיב,
(בראשית כד) וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ אֱלֹהִים בְּפָלוֹ.

הֲדָבָרִים: לֹא כַּלְלָא שָׁאָר בְּתָרֵין דְּאַתְכְּסִין.
הָאָלָה: אִינְיוֹן דְּאַתְגְּלִין. וּבָתִיב וְכָל
הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלָת. לִאמֶר: דָּא הוּא דְּבָתִיב,
(משל יב) אַשְׁתַּחַווּ עַטְרוֹת בָּעָלה. וּבָתִיב, (ירמיה ג) לִאמֶר
הַנּוּ יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אַשְׁתוֹ.

אָמֵר ר' יִצְחָק, אָמָאי אֲתִיהִיבָת אָוָרִיְתָא בְּאַשָּׁא
וְחַשּׁוֹכָא, דְּבָתִיב, (דברים י) וְהַהְרָ בּוּעָר בְּאַש
עַד לִבְּ הַשְׁמִים חַשְׁךְ עַנוּ וְעַרְפָּל. דָּכָל מָאוֹן
דִּישְׂתָּדֵל בְּאָוָרִיְתָא, אַשְׁתְּזִיב מְאַשָּׁא אַחֲרָא
דְּגִיהָנָם, וְמְחַשּׁוֹכָא דְּמְחַשְּׁבִין כָּל שָׁאָר עַמִּין
לִיְשָׂרָאֵל, דְּבָזְכוֹתִיהִ דְּאֶבְרָהָם אַשְׁתְּזִיבָיו יִשְׂרָאֵל
מְאַשָּׁא דְּגִיהָנָם.

לשון הקודש

אַשְׁתוֹ.

אמֵר רַבִּי יִצְחָק, לְמַה נָתַנְהָ תֹּורָה בְּאַש
וְחַשְׁבָּה, שְׁבָתוֹב וְהַהְרָ בּוּר בְּאַש עַד לִבְּ
הַשְׁמִים חַשְׁךְ עַנוּ וְעַרְפָּל. שְׁבָל מַיִּ
שְׁיִשְׂתָּדֵל בְּתוֹרָה, יַגְּזֵל מְאַשׁ אַחֲרָת שְׁלָל
הַגִּיהָנָם וְמְחַשְׁךְ שְׁמַחְשִׁיכִים כָּל שָׁאָר
הָעָם לִיְשָׂרָאֵל, שְׁבָכוֹת אֶבְרָהָם נַגְּלוּ
יִשְׂרָאֵל מְאַשׁ הַגִּיהָנָם.

הַקּוֹלָת. דבר אחר, כל –). אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, לְכָל
אֶת אֶבְרָהָם, שְׁבָתוֹב וְהַר בָּרוּךְ אֶת
אֶבְרָהָם בְּפָלוֹ.

הֲדָבָרִים – לְכָל שָׁאָר הַכְּתָרִים
הַמְכֻסִים. הָאָלָה – אַלְוֹ שְׁהַתְגָּלוּ, וּבָתִיב
וְכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלָת. לִאמֶר – וְהוּ
שְׁבָתוֹב (משל יט) אַשְׁתַּחַווּ עַל עַטְרוֹת בָּעָלה.
וּבָתִיב (ירמיה ג) לִאמֶר הַנּוּ יִשְׁלַח אִישׁ אֶת

דְתַנִיא אמר ליה קדשא בריך הוא לאברהם, כל
וזמאנא דבניך ישתדלון באורייתא, ישתזובין
מאליין. ואי לא, הא נזרא דגיהנם דשלטא בהו,
וישתעבדון בגין עממי. אמר ליה, בתרי קטורי
לא מזדקפן מלין, אלא אי ניחא קפה, ישתזובין
מנזרא דגיהנם, וישתעבדון בגין עממי, עד
דייתזובין גבך. אמר ליה יאות הוא וዳאי, הדא הוא
דכתיב, (דברים לט) אם לא כי צורם מכרם. מאן הוא
צורם. דא הוא אברהם. דכתיב, (ישעה נא) הביטו אל
צור חצבותם. ווי' הסוגרים, דא קדשא בריך הוא,
דאסתם על ידו.

אמר ר' יהודה, מיום דנפקו ישראל ממץרים
עד יומא דאתיהיבת אורייתא, חמישין יומין
הוא. מי טעם אמר ר' יהודה, משום איןון שני

לשון הקודש

ששנינה, אמר הקדוש ברוך הוא זה ודא. זה שבתוב (דברים לט) אם לא כי
לאברהם, כל זמן שבניך ישתדלו צורם מכרם. מהו צורם? זה אברהם,
בתורה, הם ינצלו מלאה, ואם לא - שפטוב (ירמיה) הביטו אל צור חצבותם.
וה' הסוגרים - זה הקדוש ברוך הוא
שהסבירים על ידו.
אמר רבי יהודה, מיום שני יוצאו ישראל
ממצרים עד היום שננתנה בו תורה היה
חמשים يوم, מה הטעם? אמר רבי
העמים עד שישובו אליה. אמר לו, יפה

דַיּוֹבָלָא. דְבַתִּיב, (ויקרא כה) וְקִדְשָׁתֶם אֶת שְׁנָת
הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה.

תָּאָנָא, אמר רבי שמעון, ההוא יובל לא אפיק לוֹן
לִיְשָׂרָאֵל מִמְצָרִים. וְאֵי תִּמְאֵן דַיּוֹבָלָא
מִמְשָׁך. אֶלָּא מִסְטָרָא דַיּוֹבָלָא הָוה, וּמִסְטָרָא דַיּוֹבָלָא
אַתְעָר דִינָא עַל מִצְרָאי, וּבְגִינִי בְּךָ חַמְשִׁין אַלְיָן
דַיּוֹבָלָא הָוה.

תָּאָנָא, לְקַבֵּל דָא, חַמְשִׁין זָמִינִין אַתְמָר וְאַדְפָר
בָּאוּרִיתָא, גַּמּוֹסִין דִמְצָרִים, וְשַׁבְּחֵי אִינְזָן
בְּלָהּוּ, אֲשֶׁר (דף פ"ד ע"א) הַזְּצָאתִיךְ. (דברים ד) וַיַּזְכִּיאָךְ. (שמות
י"ג) כִּי בַּיָּד חֻזְקָה הַזְּכִיאָךְ. וּבְלָהּוּ זָמִינִי, חַמְשִׁין אִינְזָן,
וְלֹא יִתְיר, מִשּׁוּם דְכָלָא בְּיוֹבָלָא אַתְעָטָר, וּמִסְטָרָא
דַיּוֹבָלָא אַתָּא כָּלָא. וּבְגִינִי בְּךָ, אוּרִיתָא דָאַתִּי
מְגֻבוֹרָה, אַתְעָטָרָת בִּימִינָא. דְבַתִּיב, (דברים לג) מִימִינְךָ

לשון הקודש

יהודה, משום אותן אותן שנות היובל, **שְׁנִינָה**, בוגר זה חמישים פעים נאמר
שְׁבָתוֹב (ויקרא כה) וְקִדְשָׁתֶם את שנות
שְׁבָחוֹם: אֲשֶׁר הַזְּצָאתִיךְ. וַיִּזְכֵּךְ. כִּי בַּיָּד
חֻזְקָה הַזְּכִיאָךְ. וכָל הַפָּעָמִים הם חמישים,
וְלֹא יותר. משום שעבפל התעטר ביובל.
ומצד היובל הכל בא. ולבן תורה,
שבאה מבורה התעטרה בימין,
שְׁבָתוֹב (דברים לג) כי מימינו אש דת למו.

שְׁנִינָה, אמר רבי שמעון, אותן היובל
הוזיא את ישראל ממצרים. ואם תאמר
שיובל ממשך, אֶלָּא מצד היובל זה היה,
ומצד היובל התעורר דין על המצרים,
ולבן חמישים אלה היו של היובל.

אֵשׁ דָת לְמֹו. וַתִּגְיָא חֶמְשָׁא קָלִין הָוּ. וּכְלָהוּ אֲתַחְזִיאוּ בָהוּ, וְאֲתַבְּלִילוּ בָהוּ, וְאֲתַעֲטְרוּ בְדָא.

אמָר ר' שְׁמֻעוֹן, בְהַחֹזָא זְמָנָא דְקַבְּילוּ יִשְׂרָאֵל אֲזָרִיתָא, יוּבָלָא דָא אַעֲטָר בְעַטְרוֹיָי לְקוּדְשָׁא בָרִיךְ הוּא, כְמַלְכָא דְאַתַּעַטָּר בְגַוְתִּילִיהָ.

דְבָתִיב, (שיר השירים ג) צָאנָה וַרְאִינָה בְנֹות צִיּוֹן בְמַלְךָ שְׁלָמָה בְעַטְרָה שְׁעַטְרָה לוּ אַמוּ. מִאן אַמוּ. דָא יוּבָלָא. וַיַּזְבַּלָּא אַתַּעַטָּר, בְחִדְחוֹתָה בְרַחְיָמוֹ בְשַׁלְיָמוֹ.

דְבָתִיב, (תהילים קי) אִם הַבָּנִים שְׁמָחָה. מִאן אִם הַבָּנִים.

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן דָא יוּבָלָא.

אמָר רַבִּי יְהוּדָה, על דָא כְתִיב, (משל ג) יִשְׁמַח אָבִיךְ וְאַמְךְ וְתָגֵל יוֹלְדָתֶךָ. מִאן אָבִיךְ וְאַמְךְ. אָמָר רַבִּי יְהוּדָה, כִמָה דְאוּקָמָה בְסִפְרָא דְצִנְיעָוָתָא, דְבָתִיב, (ויקרא יח) עֲרָנוֹת אָבִיךְ וְעֲרָנוֹת אַמְךְ לֹא תָגֵלה וּוְיַלְמַזְזַלְלֵי עֲרִיכִיתָהָזָן.

לשון הקודש

וְשָׁנִינוּ, חֶמְשָׁה קּוֹלוֹת הֵיִוָּה, וְכָלָם נְגָרָיו הַיּוֹבֵל, וַיַּזְבַּל הַתַּעַטָּר בְשִׁמְחָה בְאַהֲבָה בְהָם וּנְכָלָלָו בְהָם וְהַתַּעֲטָרוּ בָהָם.

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, באוֹתוֹ זָמָן שְׁקָבְלוּ יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה, הַיּוֹבֵל הַזָּהָה עַטָּר בְעַטְרוֹתָיו אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְמַלְךָ שְׁהַתַּעַטָּר בְתוֹךְ חַילּוֹ, שְׁבָתוֹב (שיר ג) צָאנָה וַרְאִינָה בְנֹות צִיּוֹן בְמַלְךָ שְׁלָמָה שְׁבָאוֹתָה שְׁעַטְרָה לוּ אַמוּ. מִי זֹ אַמוּ זֶה

אמָר רַבִּי יְהוּדָה, על זֶה פָתּוֹב (משל כ) יִשְׁמַח אָבִיךְ וְאַמְךְ וְתָגֵל יוֹלְדָתֶךָ. מִי זֶה אָבִיךְ וְאַמְךְ? אָמָר רַבִּי יְהוּדָה, בָמֹ שְׁבָאוֹתָה שְׁעַטְרָה לוּ אַמוּ. מִי זֹ אַמוּ זֶה

תָּאֵנָא, אמר רבי יצחק, בישעתא דקודשא בריך הוא אַתְגָּלִי בְּטוֹרָא דסיני, אָזְדָעָזָע טוֹרָא.
ובישעתא דסיני אָזְדָעָזָע, כל שאר טוֹרָא עַלְמָא
אָזְדָעָזָע, וְהוּ סְלָקִין וְנַחֲתִין, עד דאָוְשִׁיט קְדָשָׁא
בריך הוא יְדוּי עַלְיהָו, וְאַתִּשְׁבָּו. וְקַלָּא נַפְקָא
וּמַכְרֹזָא, (תהלים קיד) מה לך חיים כי תנומת תירדן תסוב
לאחר החרים תרקע באלם וגוו'.

וְאֵינָן תָּבָאֵן וְאִמְרֵין, מַלְפִנִי אָדוֹן חֹלֵי אָרֶץ.
אמיר ר' יצחק, מַלְפִנִי אָדוֹן, דא אִימָא,
דְבַתִּיב אָם הַבָּנִים שְׂמָחָה. חֹלֵי אָרֶץ, דא אִימָא
תְתָאֵה. מַלְפִנִי אֱלֹהָה יַעֲקֹב, דא הוּא אָבָא, דְבַתִּיב,
(שמות ז) בָּנִי בְּכֹורִי יִשְׂרָאֵל. וְעַל הָאֵי בְתִיב בְּעַטְרָה
שְׁעַטְרָה לוּ אָמוֹ.

לשון הקודש

ערות אביך וערות אמך לא תגלה. אוֹי הַסְּבָב לְאַחֲרָו, הַחֲרִים תַּرְקְרוּ בְּאַיִלִים
לְמַי שְׁמַנְלָה עֲרוּותֶם.

שְׁנִינוּ, אמר רבי יצחק, בשעה
שהקדוש ברוך הוא התגלה בהר סיני,
הוֹדָעָז הָר, ובשעה שPsi ני הֹדָעָז, כל
שאר הָרִי העולם הֹדָעָז וְהוּ עַלְמָי
וּוֹרְדִים, עד שהוישיט הקדוש ברוך הוא,
ידו עלייהם והתישבו, ו��ול יוציא ומכרין,
(תהלים קיד) מה לך חיים כי תנומת תירדן

מַהוּ בְּעִטָּרָה. אמר רבי יצחק, במה דכתיב, (شمואל א' כב) וְשֹׁאֵל וְאֶנְשִׁיו עֲוֹטָרִים אֶל דָוד. משום דמתעטר, בחזרה בסומקה ובירוקא, בכלל גזונין דכללו כלילו ביתה, ואסתה הרון ביתה. אמר ר' יהוזה, בעטרה שעטרה לו אמו. מאן בעטרה. דכתיב, (ישעה ט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתפָּאָר. וכתיב (ישעה ט) ובית תפארתי אפואר.

אמיר ר' יצחק, אורניתא אתיהיבת באש אופמא, על גבי אשא חזרה, לאבללא ימינה בשמאלא, ושמאלא דאתהזר ימינה, דכתיב מימינו אש דת למו.

אמיר רבי אבא, בשעתה דתגנא דסיני הוה נפיק, סליק אשא, ומתעטר בחיהו תגנא באתגליליא, באתבלא דא, וסליק ונחתת, וכל ריחין

לשון הקודש

מה זה בעטרה? אמר רבי יצחק, תורה נתנה באש בכתרוב (شمואל א' כב) ושאל ואנשו עטרים שהורה על גבי אש לבנה, לכלל ימין אל דוד. משם שטחעטר בלבן ובאדם ובירק, בכלל הנוגנים שבלם בלולים בו ומקפים בו. אמר רבי יהודה, בעטרה שעטרה להו אמו, מי זו בעטרה? שבתוב שברית אשא, עלה אש, ומתעטר באוטו, (ישעה ט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתפָּאָר.

ובתוב (שם ט) ובית תפארתי אפואר.

ובוםין דבגנטא דעאן, הוה סליק ההוא תגנא, בתיו רחצור וסומק ואוכם, הדא הוा דבתייב, (שיר השירים ג) מקרטרת מר ולבוניה מכל אבקת רוכל.

ההוא תגנא מאן הוה. אמר ר' יצחק, שכינה דאטגלי לתרון, כמה דאת אמר, (שיר השירים ג) מי זאת עולה מן המדבר בתמורות עשן. אמר ר' יהודה, למה לך פולי Hai הא קרא שלים הוा, דבתייב וחר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי' באש ויעל עשנו בעשן הכבשן. ובאה עמא דחמאן דא, יידעין דא.

אמר רבי חייא, כدر אתגליפו אתוון בלוזחי אבנא, הו מתחזין בתריין סטראן, מסטרא דא, ומטרא דא, וליהין מאבן סנפירינון הו, ואתגליפו ואתחפיין באש החורא, ואתוון הו מאש אוכמא,

---

לשון הקודש

מעלה אותו עשן במראה של לבן ואדם מפני אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו ושחר. והוא שברוב (שר ג) מקרטרת מרים ולבוניה מכל אבקת רוכל.

אותו עשן מה היה? אמר רבי יצחק, שכינה שנגלה לשם, שנאמר מי זאת עלה מן המדבר בתמורות עשן. אמר רבי יהודה, למה לך כל זה, הרי פסוק שלם הו, שברוב וחר סיני עשן כלו

וְמִתְגַּלְפָן בְּתֵרֵין סְטְרֵין, מְסֻטְרָא דָא וְמְסֻטְרָא דָא.

אמֶר ר' אָבָא, לוֹחֵין הַוּ בְעִינֵיכֶם, וְאַתְּנוּן הַוּ מְאָסִין, וְמִתְחַזֵּין בְּתֵרֵין אַשְׁין, אֲשֶׁר חִזּוּרָא, וְאֲשֶׁר אַוְכְּמָא, לְאַתְּחַזֵּה כְּחַדָּא, יִמְנָא וְשִׁמְאָלָא, דְבַתִּיב, (משל^ג) אַרְךָ יִמְיָם בִּימִינָה בְשִׁמְאָלָה וְגוֹן, וְהָא בְתִיב מִימִינוֹ אַשׁ דַת לְמוֹ. אַלְאָ מְסֻטְרָא דְגִבּוּרָה הַוּהָ, וְאַתְּכַלְילָת בִּימִינָה. וּבְגַין כֵּה אַשְׁא חִזּוּרָא וְאֲשֶׁר אַוְכְּמָא.

תָּאָנָא, בְתִיב (שמות ל'ב) וְהַלְחָת מְעֵשָה אֱלֹהִים הַפָּה וְגוֹן, (מְעֵשָה אֱלֹהִים וְדָאי) אָמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, וְהַלְחָת בְתִיב, חֶדֶר. תְּרֵי הַוּ וְמִתְחַזֵּין חֶדֶר, וְעַשֵּר אַמִּירָן מִתְגַּלְפִי בְהָוּ. חִמְשׁ בְּלִילָן בְּחִמְשׁ, לְמִהְוֵי כָּלָא יִמְנָא. מְעֵשָה אֱלֹהִים הַפָּה וְדָאי.

לשון הקודש

וְאַשׁ שְׁחָרָה.
שְׁנִינָה, בְתוּב (שמות ל'ב) וְהַלְחָת מְעֵשָה
אֱלֹהִים הַפָּה וְגוֹן. (מְעֵשָה אֱלֹהִים וְדָאי)
אָמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, בְתוּב וְהַלְחָת, אֶחָד.
שְׁנִים הַיּוֹן וְנָרָאים אֶחָד. וְעַשֵּר אַמִּירָות
חִקּוּקָות בְּהָם, חִמְשׁ בְּלִולָות בְּחִמְשׁ,
לְהִיוֹת הַכָּל יִמְנָן. מְעֵשָה אֱלֹהִים הַפָּה
וְדָאי.

בְשִׁנֵּי אֶדְרִים – מִצְדָּר זֶה וּמִצְדָּר זֶה.
אָמֶר רַבִּי אָבָא, הַלוֹחוֹת הַיּוֹ בְעִינֵיכֶם,
וְהַאוֹתִיות הַיּוֹ טָסּוֹת וְגַרְאֹות בְשִׁנֵּי סְנוּנִי
אַשׁ – אַשׁ לְבָנָה וְאַשׁ שְׁחָרָה, לְהַרְאֹות
בְאֶחָד יִמְנָן וּשְׁמָאל, שְׁכַתּוּב (משל^ג) אַרְךָ
יִמְיָם בִּימִינָה בְשִׁמְאָלָה וְגוֹן. וְהַרְיִי בְתוּב
מִימִינוֹ אַשׁ דַת לְמוֹ. אַלְאָ מִצְדָּר הַגִּבּוּרָה
זֶה הַיּוֹ, וּגְבַלְלָת בִּימָן. וְלֹכֶן אַשׁ לְבָנָה

רבי יצחק אמר, של סנפירים נון הוו, (דף פ"ד ע"ב) ותירין אָבְנִין הַוּ. וְאָבְנִין הַוּ סְתִימָן. נְשִׁיב קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַוּ בְּרוֹחָא, וְאַתְפְשָׁטוּ וְאַתְגְלִיףּוּ תְרִין לוֹחִין. ר' יהוֹדָה אמר, כיון סנפירים נון הוו. (ר' היה אבן טבא) מישמע כתיב מעשה אללים מה.

אמר ליה, אי הַכִּי, סנפירים נון דא דהוּ אָבְנָא טֶבָא יְקִירָא מִשְׁאָר אָבְנִין, לאו עוֹבָדָא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוּ אַיְנוֹ. אמר ליה, במא אָזְקִימְנָא מעשה אללים מה. מה דיקא. אלא תא חִזֵּין, כתיב זה לחת מעשה אללים. הלחת כתיב, ולא כתיב זה אָבְנִים מעשה אללים מה.

אמר ר' שְׁמֻעוֹן, כלא חד הוו, אבל אלין תירין לויין עד לא ארתקרי עלמא הוו, ואסתלקו מערב שבת, ועבד לוֹן קדשא בריך הוו, ועוזבDOI הוו.

לשון הקודש

רבי יצחק אמר, של הקדוש ברוך הוא? אמר לו, מעשה של הקדוש ברוך הוא? אמר לו, ובמה באנו מעשה אללים מה? מה? מה נשב הקדוש ברוך הוא ברות, וחתפשטו ונחקקו שני לוחות. רבי יהוֹדה אמר, כיון סנפירים נון הוו, (שהייתה אבן טוב) משמע והאבנים מעשה אללים מה.

אמר רבי שמעון, הכל אחד הוו, אבל שני הלוחות הלווי, עד שלא נברא העולם הוו, וגנתעל מערב שבת, ועשה אבן טוב וכבדה מאשר האבניים, אין

מִמֶּה אַתְּ עֲבָידֹו. **תִּאֵנָא,** מִהְהוּא טֶלֶא עַלְּאָה,
דָּגְנִיד מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא. וּבְדָגְנִיד
וְאַתְּ מִשְׁךְ לְחַקֵּל דְּתִפְוחֵין קְדִישֵׁין, נְטַל קְדִשָּׁא
בְּרִיךְ הוּא תְּרִין בְּפֹורִי מְפִינְיוֹ, וְאַתְּ גָּלִידָן
וְאַתְּ עֲבָידָן תְּרִין אֲבָנִין יַקְירִין. נְשַׁב בְּהָנוֹ, וְאַתְּ פְּשַׁטוֹ
לְתְּרִין לְוִיחִין, הָדָא הוּא דְּכִתֵּב מְעֵשָׂה אֱלֹהִים הַמָּה
וְהַמְּכֹתֵב מִכְתֵּב אֱלֹהִים הוּא. כִּמֶּה דְּכִתֵּב, (דברים ט)
בְּתוּבִים בְּאַצְבָּע אֱלֹהִים.

תִּאֵנָא, אַצְבָּע אֱלֹהִים. הַהוּא אַצְבָּע סְלִיק
לְעַשְׂרָה. כִּמֶּה דְּאַתְּמָר, אַצְבָּע אֱלֹהִים
הִיא. וּבֶל אַצְבָּע וְאַצְבָּע סְלִיק לְעַשְׂרָה, עַד
דְּאַתְּעָבֵיד יְדָא שְׁלִימָתָא, דְּכִתֵּב, (שמות יד) וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה.

אָמַר ר' יְהוֹדָה, חֲרוֹת עַל הַלְּחָת, נְקִיבָן הָווֹ

לשון הקודש

אותם הקדושים ברוך הוא, ומעשייו הין. המפה והמכתב מכתב אֱלֹהִים הוּא, כמו
שבתווב (שםות לא) בתרובים באַצְבָּע אֱלֹהִים. **שְׁנִינָה,** אַצְבָּע אֱלֹהִים – אָוֶת אַצְבָּע
הָעַלְיוֹן שְׁשׁוֹפֵעַ מִן הַעֲתֵיק הַקָּדוֹשׁ.
וכששופע ונמשך לשינה התפוחים
הקדושים, נטול הקדוש ברוך הוא שתי
טיפות בפור מהם ונגלהו, ונעשה שתי
אבנים יקרים. נשב בהן, והרפהשטו
לשניلوحות. זהו שבותוב מעשה אֱלֹהִים
(שםות יד) וירא ישראל את היד הגדולה.
אָמַר ר' יְהוֹדָה, חֲרוֹת עַל הַלְּחָת –

אָבָגִינֵן, וְאַתְּחֹזֵיאוֹ לְתֶרְיוֹן סְטוֹרִין, חִרְוִית גָּלוֹפָא דְגָלִיפִין. אָמַר ר' אָבָא, מִהָּאî סְטוֹרָא אַתְּחֹזֵי סְטוֹרָא אַחֲרָא, וְאַתְּקָרֵי מִהָּבָא, מַה דְבָתִיב בְּסְטוֹרָא אַחֲרָא.

רַבִּי אָלְעֹזֶר אָמַר, בָּנֶם הָוּ בְתִיבֵין, דְכָל בְּנֵי נְשָׁא, הָוּ אָמְרִין וְסַחְדִין, דְהָא מְבַטֵּב אֱלֹהִים הוּא וְדָאי, דְהָא כָּל בְּנֵי עַלְמָא לֹא יְכַלֵּין לְמַנְדָע לוֹן בְּמַה דְהָוּ.

לְדַעַתְּיִהוּ דְאַיְנוֹן דְאָמְרִין, נְקִיבֵין הָוּ, מַי בְּתִיב חִרּוֹת בְּלָחוֹת, עַל הַלְּחֹת בְּתִיב. אַלְאָ חַבִּי תָּאָנָא, חַמְשָׁא קָלֵין אַיְנוֹן לִימִינָא, וְחַמְשָׁא לְשֻׁמְאָלָא. וְאַיְנוֹן דְשֻׁמְאָלָא כְלִילָן בִּימִינָא. וּמַן יִמְינָא, אַתְּחֹזֵן אַיְנוֹן דְשֻׁמְאָלָא, וְהַכָּא כָּלָא אִידָהוּ יִמְינָא, וְאַתְּבָלִילָן אַלְיָין, מַאן דְהָזָה בְּסְטוֹרָא

לשון הקודש

בָּמו שְׁהִינָּא.

גְּקוּבִים הֵי הָאָבָגִינִים וְגַרְאוּ מִשְׁנֵי צְדִידִים, חִרּוֹת חֲקִיקָה שֶׁל חֲקִיקָות. אָמַר רַבִּי אָבָא, מִצְדֵּךְ זֶה נְרָאָה הַצִּד הַאָחֵר, וְגַרְאוּ מִבְּאָן מִשְׁבְּתוֹב בְּאָנָה הַאָחֵר. רַבִּי אָלְעֹזֶר אָמַר, בָּנֶם הֵי בְתִובִים, שְׁכָל בְּנֵי הָאָדָם הֵי אָוּמָרִים וּמְעִידִים שְׁהָרִי מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא וְדָאי, שְׁהָרִי כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא יְכַלּוּ לְדַעַת אָוֹתָם